

гоистически стремленія.— Вжеспоминаніето на това жялостно положение на общественното тогавашно настроеніе на боляритѣ и на по вліятелнитѣ Тжрновски граждани, е дѣйствително сжрдцераздирателно!! —

3). Жялостнитѣ обстоятелственни случки слѣдъ привземаньето на града Велико Тжрново отъ Султанъ Баязидаа и сина му Челеби-Солимана въ 1393 година. —

Въ битката на Косово-поле въ 1389 год., Султанъ Мурадъ былъ убитъ отъ единъ Сжрбинъ Милоша Обилича, наа негово мѣсто се превжзгласилъ синъ му Баязидъ Илджржмъ заа Султанъ; той успѣлъ да побѣди въ тая битка Сжрбскія царь Лазаря и неговитѣ съюзници Власи, Бошняци, Кроати отчасти и Бжлгари. Слѣдъ тая битка, толкова славна за Турцитѣ, участьта на Бжлгарія, Сжрбія и Влашко е была вече рѣшена: да ссе подчинятъ Султанъ Баязиду.—Тоя Султанъ пожелалъ даже даа подчини подъ своята власть и Маджаритѣ, и за таж цѣль възъ 1392 г. ги нападналъ и влѣзълъ съ войскатж си въ земята ѳмъ; но Маджарскія царь Сигмундъ го побѣдилъ и го изпхдилъ отъ земята си. Тогава Баязидъ се рѣшилъ: какъ, какъ да заа-владѣе Бжлгаріж, защото се былъ извѣстилъ, че ушь Бжлгаритѣ, ако и да имаха съ него почти васаленъ съюзъ, были го лжгали, и были помагали на Маджаритѣ (както за това и по горѣ спомѣнжхми). Разгнѣвенъ за това, заповѣдалъ да се сжбире много войскж въ Азія, да се зжмни тоже спомагателнж войскж и отъ Христіянскитѣ земи, подчинени отъ него въ Европа (Македонія и отчасти Тракія); като се сжбрала тая войска, Султанъ Баязидъ ѳ придалъ на сина си Челеби Солимана сѣ заповѣдъ: „да потегли на право кжмъ престолнія градъ на Бжлгарското царство Велико Тжрново“.—Това и сторилъ синъ му; и въ 1393 година пролѣтъта, тржлналъ съ войскатж си за даа завладѣе Бжлгаріж и най напредъ да привзжмни престолнія ѳ градъ, което и на ^{19/31} Юлія и сполучилъ, слѣдъ 3 мѣсячна